

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2022/5

Felnőtt konfirmáció

*Balról jobbra hátsó sor: Nagy Csaba Péter, Nagyné Ugóczki Beatrix,
Dr. Deák Anna, Szilágyi Éva*

Első sor: Dr. Fenyő Fanni, Pongor Petra, Kiss Zita, Püski Lajos lelkész

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a szövegségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Bibliaiskola: Bemutatkozás

„Hinni taníts, Uram, kérni taníts! / Lélek-
ből, lelkesen kérni taníts! / Üdvözítőm te
vagy, / Észt, erőt, szívet adj, / Lelkeddel
el ne hagyj! / Kérni taníts!”

Többen a Bibliaiskola alkalmain ismertük meg e dicséret szavait. Kifejezik, hogy miért is kezdtünk el Bibliaiskolába járni: a tanítás, a bibliai ismeretek bővítése miatt szerettünk volna elindulni Isten útján, illetve tovább mélyíteni hitünket.

A péntek esténként összeülő kis közösségünk tagjai életük során különböző módon és mélységben ismerték meg Istent és az ő igéjét. Van közöttünk, aki keresztyén neveltetést kapott, és gyerekkora óta Isten útján jár, de többségünket – mint tékozló fiút – Isten hosszú időn át várt: türelmesen, tárt karokkal. Végül családtagok, barátok, kolléganők által segítve meghallottuk hívó szavát, és megszületett bennünk a vágy és az elhatározás, hogy – Tiszteletes úr szavaival élve – a megfelelő vonatra szálljunk át.

Különböző módon szólított meg bennünket az Úr. Volt, aki megpróbáltatás, volt, aki a teljesség hiánya miatt, de volt olyan is, aki az életében tapasztalt áldások miatt kezdte el keresni a Mindenhatót.

Közös bennünk az, hogy úgy éreztük, több tudásra van szükségünk, hiszen akárcsak egy etióp kincstárnok, mi sem értjük, mit olvasunk, nem tudjuk helyesen értelmezni Isten igéjét.

Hálások vagyunk, hogy tavaly októberben Tiszteletes úr elvállalta Fülöp szerepét, és a bibliaiskolai alkalmak lehetőséget teremtek a tanulásra, a helyes értelmezés elsajátítására, meglévő ismereteink bővítésére, és ezáltal hitünk megerősítésére is. Az alapoktól kezdve – amikor megértet-

tük, mi a bűn, mi a kegyelem – egészen hétköznapi témáig jutottunk el, hiszen lehetőséget kaptunk saját kérdéseink feltevésére is. Tanultunk zsoltárokat, melyek a mindennapok csendes perceiben is tovább erősítik hitünket, és megismertük a gyülekezetet, melynek mi is szolgálatkész tagjaivá szeretnénk válni.

Mindezek után hálás szívvel állunk most Isten színe és a gyülekezet előtt, hogy hitbéli meggyőződésünkről bizonyosságot tegyünk. Kérjük az Urat, tartson meg bennünket a Szentlélek által!

Deák Anna

Konfirmáló imádsága

Drága Istenünk! Köszönjük neked ezt az alkalmat, hogy most itt állhatunk előtted és a gyülekezet előtt. Csodálatos ajándékot kaptunk tőled Jézus Krisztusban. Köszönjük azt a szeretetet, amellyel körülveszel bennünket, és annak a tudatát, hogy a te kezedben nyugalom az életünk. Köszönjük neked Uram, hogy a bibliaiskolai alkalmak során egyre csak kopogtattál az életünkben, mely kopogtatásra válaszol most itt lehetünk. Köszönjük Lajos bácsi útmutatását, köszönjük, hogy tagjai lehetünk a Nagyerdei Gyülekezetnek. Kérlek, Uram, adj erőt és szorgalmat ahhoz, hogy kivegyük a részünket a gyülekezetben kínáló feladatok közül. Kérlek, Uram, továbbra is munkálkodj a mi, és az egész gyülekezet életében, hogy úgy élhessünk, ahogy az neked kedves. Nagyon szeretünk téged, Urunk, és nagyon hálások vagyunk neked. Jézusért kérlek, hallgass meg minket, Uram. Ámen.

Nagy Csaba

Gondnoki köszöntő

„De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” (Józs 24,15)

Tisztelt gyülekezet, kedves most konfirmált testvérek!

Naponta hozunk kisebb, a mindennapjainknak irányt adó döntéseket. Ezeket sokszor a rutin, a szokásaink, az adott helyzet, vagy az határozza meg, akire vonatkozik az. Nagyobb döntések meghozatala előtt időt szánunk a tájékozódásra, a releváns információk beszerzésére, kikérjük a hozzánk közel álló, az adott kérdésben általunk hozzáértőnek, hitelesnek tartott személy véleményét.

Az életünket meghatározó döntések előtt hosszabb időt szánunk az előkészítésre. Sokszor magunkat is teszteljük: „valóban ez az, amit akarok?”

A hívő ember akármilyen helyzetben is van, mindig számíthat Isten támogatására. Rajta nem múlik! Hiszen mindenkit egyen-egyenként ismer. A kérdés az, hogy mi hogyan és mennyire ismerjük Őt.

Józsué ismerte az Urat! Kijelentése a nép előtt: „De én és a házam népe az Urat szolgáljuk”, megalapozott és félreérthetetlen volt. Ő már meghozta a döntését. Életének egy olyan szakaszában volt, amelyet az elköteleződés szóval lehet a legjobban jellemezni. Elköteleződés az Istenbe vetett hit és élet mellett.

Kedves testvérek, azt kívánom, kívánjuk, hogy Isten adjon az úton segítséget, bölcsességet, örömet, támogatókat, bennünket, testvéreket az elköteleződéshez! Felbecsülhetetlen érték, különösen körünkben egy olyan közösség tagjának lenni, ahol az értékrend maga a Krisztus, és annak megjelenő formája a szeretet. Ezt ti is megtapasztalhatjátok, ha részt

vesztek a vasárnapi istentiszteleteken, a bibliakör foglalkozásain, ha jelentkeztek a gyülekezeti többgenerációs táborba, ahol még bőven van hely, ha eljöttök a gyülekezetünk rendezvényeire, amelyek közül a legközelebbi egy különleges alkalom, az Összetartozásunk napja lesz.

Szeretettel hívunk és látunk benneteket a gyülekezetünkben működő szolgálati területeken. A szolgálat nemcsak a közösséget építi, hanem azt is, aki végzi azt.

Kérem az Urat, hogy mutasson utat nektek is, és legyetek örömteli követői.

Az Urat követni nem elmélet, hanem napi gyakorlat, valóságos történet. A keresztyén élet dinamikus, jellemzi a folyamatos fejlődés, növekedés, haladás. Aki Krisztust követi (és csak az), oda érkezik meg, ahova ő: megbecsüli azt az Atya (Jn 12,26).

Kerti Péter főgondnok

Keresztelés és áldás

Tavaly konfirmált köszöntője

„Szólj, szólj hozzám, Uram, mert szolgál hallja szódat!

Így mondom, mert magam rég annak érzem.

Hadd járjak útagon, hadd várjam égi jódat
Hű szívvel szüntelen, hű szívvel szüntelen.”

Kedves most konfirmált Testvéreink!

Engedjétek meg, hogy teljes szívvel köszöntselek Benneteket.

Még nincs egy éve, hogy mi is itt álltunk hatan, és hitünket megvallva konfirmáltunk. Köszöntőnk akkor is az 512. dicséret soraival kezdődött.

Ezek a sorok is arra biztatnak, hogy járjunk Isten útján, Jézus Krisztust követve. Ez az út nem kitaposott, könnyen járható, ez az út sokszor nehézségekkel teli és sokszor bizony rögös és keskeny is, de a cél, ahová majd megérkezünk, kárpótol a nehézségekért. De Jézus követése közösségre is hív, egy örökké tartó közösséget ajánl, és ez azt jelenti, hogy ezen a földi úton nem vagyunk egyedül, mellette ott-honra lelhetünk.

A konfirmációban egy nagy döntésről van szó, mégpedig arról, hogy jelezzük a

világnak, mi Jézus Krisztushoz tartozunk. Ez pedig egy csodálatos döntés, mely egész életre szól. Erre a döntésre felnőttként, saját hitbéli meggyőződésekből jutottatok, és ezáltal új, úrvacsorával élő tagjai lehettek e gyülekezetnek.

A hívó szó benneteket is elérte, megtettétek az első lépéseket, amelyek a Nagyerdei Gyülekezet Bibliaiskolájába vezettek. Mái napig hálával gondolunk mi is vissza azokra a péntek esti alkalmakra, amikor nyitott szívvel és lélekkel hallgattuk Tiszteletes Úr minden szavát, ahogy a Bibliáról tanított. Hálásak vagyunk mi is Istennek, hogy elvezetett ide, a gyülekezetbe, és most már a Bibliakör alkalmain van lehetőségünk a Szentírás további megismerésére. Minden alkalom csodálatos felismerés, ahogyan megszólít a Biblia minden egyes bekezdése és sora, Tiszteletes Úr magyarázatain keresztül.

A Gyülekezet tagjaiként itt barátokra és hitbéli testvérekre találtok. Találkozunk az istentiszteleteken, bibliaórákon, a gyülekezeti táborban és más alkalmakon, ahol együtt épülhetünk egymás hite által.

Bodnár Adrienn

Országos Cigánymissziós Találkozó és Imanap...

...a Wáli István Református Cigány Szakkollégium hallgatóinak szemüvegén keresztül

Kilencedik alkalommal került megrendezésre az Országos Cigánymissziós Találkozó és Imanap. A korábbi évektől eltérően nem Káposztásmegyeren, hanem Debrecenben, a Nagyerdei Református Egyházközség templomában, amely – Püski Lajos és Szabó Pál lelkészeknek is köszönhetően – tökéletes helyszíne lett az Imanapnak. Első alkalommal még résztvevőként volt lehetőségünk bekapcsolódni, idén azonban már mindketten a cigánymissziós önkéntes csapatot erősítettük, büszkén képviselve a Wáli István Református Cigány Szakkollégiumot. A Találkozón jelen volt Szakkollégiumunk igazgatója, Mózes Áron és intézményünk lelkésze, Lovász Márton, aki igével is köszöntötte a jelenlévőket. Az eseményre az ország több pontjáról érkeztek vendégek, öröm volt látni az ismerős arcokat, akiket korábbi alkalmon vagy más rendezvényen ismertünk meg. Bár sokan nem tudtak részt venni az eseményen, az élő közvetítésnek köszönhetően be tudtak kapcsolódni.

Véleményünk szerint nagyon fontos, hogy az ember megélhesse a hitét egy vagy több társaságban. Számunkra ilyen közösség a Szakkollégium, illetve lehetőséget ad erre a megélésre egy-egy olyan esemény is, mint a Találkozó.

Az Imanap több programeleme is hatással volt ránk. Először is az igei szolgálatok, melyek a legfontosabb érzést, gondolatot közvetítették: a szeretetet. A szolgálatok hallgatása közben eszünkbe jutott Pál

apostol szeretethimnusa: „Addig megmarad a hit, a remény és a szeretet, ez a három, de közülük legnagyobb a SZERETET”. Ezt tárták eléink a szolgálattelvők: az Isten és ember kö-

zötti, szülő és gyermek közötti, valamint felebarátok közötti szeretet aspektusából. Ezt erősítette meg záró áhítatában Gregussné Buzás Irén lelkésznő is, a sasmadár hasonlatával. Rávilágított arra, hogy úgy visel ránk gondot Isten, mint a sas a fiókáira, amikor repülni tanítja őket. Bár életünk egy pontján enged, hogy a mélybe zuhanjunk, elveszni azonban mégsem hagy, hanem felemel, és egy olyan élet felé terel, amelyre elhívott bennünket. Az Istennel való kapcsolat nemcsak az ige által épülhet, hanem dicsőítés formájában is. Az együtténeklés örömét szintén megélhettük az Imanapon a zenei szolgálatot teljesítő dicsőítő csapat vezetésével.

Szeretnénk külön kiemelni a cigány testvérek énekszolgálatát, mely nagyon megindító volt, valamint Choi koreai lelkész vezette esztári csapatot, akik azt bizonyították, hogy bár sok helyről jött, sokféle emberek lehetünk, Isten szemében mégis mind egyenlőek vagyunk.

Mindkettőnk számára az egyik legfontosabb momentum az volt, amikor a testvérek bizonyosságot tettek Istenről és a hitükről. A Bibliában olvashatjuk: „Épüljetek egymás hite által”, és mi igenis tudtunk épülni a bizonyságok révén, mert amikor Isten megismeréséről beszéltek a testvérek, az arcukról leritt

az öröm, a boldogság és a büszkeség. A bizonyágtételekkel szorosan összefüggtek az imádságok, amelyekben áldást kértek a bizonyágot tevő testvérekre, hogy folytathassák szolgálatukat és élhessék életüket továbbra is Istennel.

Sztojka Szabina lelkész, a Cigánymisszió vezetője is imádsággal fordult Isten felé. Imádkozott az európai cigányságért és a kárpátaljai testvérekért, akik eddig minden alkalommal részt vettek az eseményen, de sajnos a szomszédban kialakult helyzet miatt idén ezt nem tehették meg. Reménységgel a szívünkben gondoltunk rájuk, bízva abban, hogy a következő alkalmon már velük együtt dicsőíthetjük Istent.

Az Imanap időpontja szorosan összefonódik április 8-ával, a Nemzetközi Roma Nappal. Az idei Találkozó teret is engedett a cigány kultúra megélésére, kezdve a cigánykenyér-versennyel. A kenyerekkel ízeltes kombinációt alkotott a töltött káposzta, amelyet Ásós Géza, az első cigány étterem tulajdonosa és szakácsa készített. Az újlétai táncsoport által bemutatott tradicionális táncelőadás is ebben a szekcióban kapott helyet.

Bár testileg kimerültünk, hiszen az előkészületekben, a lebonyolításban és az utómunkálatokban is részt vettünk mint önkéntesek, de lélekben feltöltődve és hitben megerősödve zárhattuk a napot.

Mióta a szakkollégium tagjai vagyunk, számtalan olyan programon, eseményen vettünk részt, melynek középpontjában Isten állt, így ezek által hitben és a valósággyakorlásban is megerősödhattunk, mert a legapróbb pillanatokat is hálával a szívünkben és Istennel az oldalunkon élhetjük meg.

Varga Dóra, Varga Borbála

A 2022. március 27-i istentiszteleten Oláh István nagytemplomi lelkipásztor hirdette az igét, Ember Sándor, a Debreceni Egyházmegye küldöttje pedig beszámolt az egyházlátogatás során szerzett tapasztalataikról. Az utóbbiból közlünk részleteket.

Kedves Testvérek!

Nagy szeretettel köszöntöm a gyülekezetet az egyházmegyei látogató küldöttség egyik tagjaként. Áttekintettük az egyházközség dokumentumait, az anyakönyveket, amelyek a fontos eseményeket rögzítik, és megállapíthatjuk, hogy pontos az anyakönyvek vezetése, hosszú évekre visszamenőleg. Azt is láttuk, hogy ezekben az anyakönyvekben nagyon szép kézírással szerepelnek a bejegyzések.

Ha az adatokat megvizsgáljuk, azt látjuk, hogy a Covid miatt a 2020. év volt a legnehezebb. Ez a mi gyülekezetünk életében is így volt, és amikor tavaly négy másik gyülekezetet meglátogattunk, ott is ezt hallottuk a gyülekezet vezetőitől, tagjaitól. A 2021. esztendő már lényegesen jobb adatokkal rendelkezik, újra megpezdült az élet, még ha nem is száz százalékosan telt házzal.

Ez a gyülekezet él, nemcsak a vasárnapi alkalmakon, hanem a kiscsoportokban is, és jó hallani, hogy visszaépülnek a kiscsoportos foglalkozások. A presbíter testvérekkel is találkoztunk, és elhangzott, hogy van terv arra nézve, hogy újabb csoport jöjjön létre, tehát e tekintetben is látszik az előrehaladás és a fejlődés. Hála, hogy az online időszak tulajdonképpen segített fölfedeznünk egy olyan eszközt, amely a későbbiekben jó szolgálatot tehet, elsősorban azok számára, akik valamilyen okból kifolyólag nem tudnak eljönni az istentiszteletre, vagy akár az ország,

Egyházlátogatás gyülekezetünkben

esetleg Európa távolabbi részén követik az istentiszteletet.

Nagy dolog az, hogy a gyülekezet le tudott mondani területének egy részéről, annak érdekében, hogy az Úrréti Gyülekezet létrejöjjön. S ahogy kiderült – nem csak a jegyzőkönyvekből –, ez jó békességben, szeretetben, önzetlenül történt meg. Nem pedig kettészakadt a gyülekezet, és a fiatalok nem mentek el nagy számban, hiszen itt is lehet látni bőven fiatalokat a padosorokban, és bizonyára ott is vannak korosabb személyek.

Számomra minden esztendőben külön élmény, amikor valamelyik egyházi lapot kinyitok, és percekig böngészem a gyülekezeti nagytábor végén készült képet, s jó látni azt a rengeteg ismerős arcot: évről-évre egyre több arcot látok, aki ismerős számomra. Örömmel hallottam, hogy már ebben az évben is szervezés alatt van a nagytábor. Bizony példaértékű ez, hiszen még a Nagytemplom is csak vágyakozva tekint a jövőbe, hogy hátha nekünk is lehetne olyan táborunk, ahol háromszáz, négyszáz ember van jelen, mi itt egyelőre még nem tartunk.

Mi működtetünk intézményeket, míg a Nagyerdei Gyülekezetnek nincsenek intézményei, mégis vannak intézményi kapcsolatai. Örömmel látjuk, hogy több helyen folyik a református hitoktatás, vannak bőven hitoktató testvérek is.

Most, hogy már a második istentiszteleten veszek részt, és közben beszéltünk a presbitériummal, elmondhatom azt is, hogy azt érzékeltem, hogy a presbiterek segítik a lelkésztestvérek munkáját.

Jó volt eljönni a Nagyerdei Gyülekezetbe, és máris megígérem, lelkésztestvéremmel egyetértésben, hogy három év múlva

visszajövünk, mert az egyházmegye vezetésének az a koncepciója, hogy legyen visszatérő egyházlátogatás. Remélem, hogy ugyanilyen jó egészségben találkozunk legközelebb is mindenkivel.

Legvégül, de nem utolsósorban hozom az egyházmegye és a Nagytemplomi Gyülekezet üdvözlétét is. Isten áldja meg a gyülekezetet! Áldás, békesség!

Ember Sándor

Nagyheti imaséta egyik állomása

Szivárvány –
a Debrecen-Nagyerdei Református
Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.
Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos
Nyomda: Litográfia Készült 250 példányban
30. évfolyam 5. szám Megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma:
11738008-20012917

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Gyülekezeti honlapunk: www.refnagyerdo.hu

Cigánymissziós nap